

jeg jo været nødt til at gaae ind derpaa. Dette er det Væsentligste, jeg har at bemærke til de tre ærede Herrer, der have stillet Forslaget under Nr. 2.

Jeg skal nu tillade mig at udtale et Par Ord ligeoverfor de ærede Medlemmer for Sorø Amts 2den Valgfreds (Alberti) og Præstø Amts 6te Valgfreds (Thurah), der have talt for Mindretallets Forslag. Ligeoverfor det førstnævnte ærede Medlem skal jeg først gjøre en Indrømmelse, den nemlig, at det visnok maa erkjendes, at det ærede Medlems Forslag i eet Punkt er bedre end Fleertallets, nemlig med Hensyn til Bestyrelsen af de de Umhyndige tilhørende faste Eiendomme, idet der ved det ærede Medlems Forslag tilveiebringes en Mulighed for en bedre og mere i det Enkelte gaaende Control end den, der vil finde Steb efter Fleertallets Forslag; hvis dette gaaer igjennem, vil det imellem anden og tredie Behandling være Gjenstand for Overveielse, ad hvilken Vei man i saa Henseende kunde tilføre det en mere stedlig Control. Det er denne Indrømmelse, jeg vil gjøre ligeoverfor det ærede Medlem. Derimod kan jeg forøvrigt ikke erkjende det Berettigede i de Indvendinger, det ærede Medlem fremsførte. Det ærede Medlem rettede to Spørgsmaal til mig, som jeg altsaa maa besvare; de dreiede sig begge om den rette Forstaaelse af den Garanti, som Statskassen, efter Fleertallets Forslags § 9, skulde have for Umhyndiges Midler. Det ene af disse Spørgsmaal gik ud paa, om Statskassen ogsaa skulde dække Tab, som, efterat den Umhyndige var død, blev lidt af den Umhyndiges Arvinger — saaledes forstod jeg det ærede Medlem —, og det andet Spørgsmaal var, om Statskassen ogsaa skulde dække Tab, der bleve lidte ved Svig af Overformynderne. Begge disse Spørgsmaal maa jeg besvare paa samme Maade, nemlig betingelsesviis bekræftende. Det er nemlig klart, at Statskassen eventuelt vil komme til at bære begge Tab, men vel at mærke paa den Maade, som vi overhovedet have stillet Statskassen som Garant for de Umhyndiges Midler, idet nemlig Statskassens Garanti efter vort Forslag er stillet deels som noget blot foreløbigt, indtil den kan faae Dækning af Reserverfonden, deels

som noget blot subsidiairt for det Tilfælde nemlig, at Reserverfonden ikke skulde have tilstrækkelige Midler; men paa samme Maade og i samme Omfang, som Statskassen overhovedet har garanteret, vil det ogsaa ssee i disse to Tilfælde. Den Omstændighed vil ikke gjøre nogen Forandring, at en Umhyndig var død, og at Midlerne altsaa vilde være at udbetale ikke til den Umhyndige selv, men til hans Arvinger, ligesom det er klart, at fremfor Alt vil Statskassen komme til at bære det Tab, der er foranlediget ved Svig fra Overformyndernes Side. Det er indlysende, at der endogsaa er en langt stærkere Grund til, at Statskassen skal bære de Tab, der foranlediges ved Svig fra Overformyndernes Side, end de Tab, der lides ved Forandringer i Conjuncturerne. Naar det ærede Medlem dernæst bemærkede, at saa burde man ogsaa have en Lov, der sagde, at Statskassen skulde bære de Tab, der ledes ved Svig fra Skifteforvalteres Side, da skal jeg dertil svare, at det gjerne kan være muligt, at man burde have en saadan, og der har reist sig vægtige Stemmer for, at Staten burde paatage sig et saadant Ansvar; men ligesom dette Forhold nu ikke hører hjemme under denne Lov, saaledes behøver man heller ikke at gaae til Consequentserne, naar man ikke opstiller Statens Garanti paa nogen stærkere Maade, end Tilfældet er i Fleertallets Forslag, nemlig, som jeg sagde, paa den ene Side som noget foreløbigt, og paa den anden som noget subsidiairt. Det ærede Medlem bemærkede fremdeles, at der næppe var nogen Udsigt til, at man vilde kunne faae dannet en Reserverfond, hvis man, saaledes som Fleertallets Forslag væsentlig gik ud paa, vilde bruge Kjøbenhavns Overformynderi som Mønster, idet han sagde, at den Administration, som der fandtes, ikke var saa fortrinlig, og navnlig, at der fandt en stor Bidtløstighed Steb i Bestyrelsen. Jeg skal nu ikke gaae ind paa nogen Detail med Hensyn til Bestyrelsen af Kjøbenhavns Overformynderi, men kun mod, hvad det ærede Medlem sagde, stille den Kjendsgjerning, at Kjøbenhavns Overformynderi ved Hjælp af disse 4 Stilling af hver Rente-Rigsdaler har dannet sig en Reserverfond af 433,963 Rd., foruden den Gaard,